Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (deveti senat)

z dne 1. avgusta 2025 *

„Predhodno odločanje – Obdavčenje – Skupni sistem davka na dodano vrednost (DDV) – Direktiva 2006/112/ES – Oprostitve pri uvozu – Člen 146(1)(b) – Dobava blaga, ki se odpošlje ali odpelje iz Evropske unije – Prevoz blaga iz Unije po dogovoru med kupcem in dobaviteljem, ki določa dobavo tega blaga v drugi državi članici – Blago, ki je dejansko zapustilo ozemlje Unije – Dokaz – Zavrnitev oprostitve pri izvozu – Načeli davčne nevtralnosti in sorazmernosti“

V zadevi C-602/24,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (upravno sodišče vojvodstva v Varšavi, Poljska) z odločbo z dne 12. julija 2024, ki je na Sodišče prispela 17. septembra 2024, v postopku

**W. sp. z o.o.**

proti

**Dyrektor lzby Administracji Skarbowej w W.,**

SODIŠČE (deveti senat),

v sestavi N. Jääskinen, predsednik senata, A. Arabadjiev (poročevalec) in M. Condinanzi, sodnika,

generalni pravobranilec: M. Campos Sánchez-Bordona,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

– za poljsko vlado B. Majczyna, agent,

– za Evropsko komisijo P. Carlin in M. Rynkowski, agenta,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

* Jezik postopka: poljščina.

**Sodbo**

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago členov 146(1)(b) Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL 2006, L 347, str. 1; v nadaljevanju: Direktiva o DDV).

2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med družbo W. sp. z o.o. (v nadaljevanju: družba W) in Dyrektor Izby Skarbowej w W. (direktor davčnega urada v V., Poljska) zaradi zavrnitve oprostitve davka na dodano vrednost (DDV) pri izvozu blaga z ozemlja Evropske unije v letih 2017 in 2018.

## Pravni okvir

### *Pravo Unije*

3 Člen 14(1) Direktive o DDV določa:

„‚Dobava blaga‘ pomeni prenos pravice do razpolaganja s premoženjem v stvareh kot lastnik.“

4 Naslov IX te direktive se nanaša na oprostitve. Poglavje 1 tega naslova vsebuje le člen 131 navedene direktive, ki določa:

„Oprostitve iz poglavij 2 do 9 se uporabljajo brez vpliva na druge določbe Skupnosti in pod pogoji, ki jih določijo države članice zaradi zagotavljanja pravilne in enostavne uporabe teh oprostitev in preprečevanja vsakršnih možnih davčnih utaj, izogibanja in zlorab.“

5 Poglavje 6 navedenega naslova IX je naslovljeno „Oprostitve pri izvozu“ in vsebuje člena 146 in 147 iste direktive. Člen 146(1)(b) te direktive določa:

„Države članice oprostijo naslednje transakcije:

(a) dobavo blaga, ki ga prodajalec ali druga oseba za njegov račun odpošlje ali odpelje v namembni kraj zunaj Skupnosti;

(b) dobavo blaga, ki ga pridobitelj, ki nima sedeža na njihovem ozemlju, ali druga oseba za njegov račun odpošlje ali odpelje v namembni kraj zunaj Skupnosti, razen blaga, ki ga prevaža pridobitelj sam in je namenjeno opremljanju, oskrbovanju z gorivom in drugemu oskrbovanju zasebnih čolnov, zasebnih zrakoplovov ali katerih koli drugih prevoznih sredstev za zasebno rabo.“

### *Poljsko pravo*

6 Ustawa o podatku od towarów i usług (zakon o davku na blago in storitve) z dne 11. marca 2004 (Dz. U. 2017, pozicija 1221) v različici, ki se uporablja za spor o glavni stvari (v nadaljevanju: zakon o DDV) v členu 41(6) določa:

„Davčna stopnja 0 % se uporabi pri izvozu blaga iz odstavkov 4 in 5, če je davčni zavezanec pred potekom roka za predložitev davčne napovedi za zadevno obračunsko obdobje pridobil dokument, ki potrjuje izvoz blaga zunaj ozemlja Unije.“

## Spor o glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje

7 Družba W je v obračunih DDV za leti 2017 in 2018 navedla dobave jabolk, katerih prejemnik je bila A. E. LP, družba s sedežem v Združenem kraljestvu, ki je bila za DDV registrirana v Latviji (v nadaljevanju: A. E. ali kupec). Te dobave so bile prijavljene kot dobave blaga znotraj Skupnosti, za katere se uporablja ničelna davčna stopnja.

8 V skladu s tovornimi listi, ki jih ima družba W in so bili predloženi med davčnim postopkom, naj bi prevozniki iz Belorusije, Rusije in Poljske blago prepeljali in dobavili iz Poljske do namembnih krajev v Litvi. Organizator prevoza naj bi bila družba A. E.

9 Poljska davčna uprava pa je ugotovila, da je družba A. E. kot kupec jabolk ta jabolka izvažala neposredno iz Poljske v Belorusijo. Po mnenju te uprave in na podlagi informacij, ki jih je med drugim predložila latvijska davčna uprava, je bila družba A. E. težko dosegljiva in nezanesljiva. Latvijska davčna uprava je potrdila, da je družba A. E. prijavila pridobitve blaga znotraj Skupnosti, kupljenega od družbe W, ter izvoz v tretje države. Poljska davčna uprava poleg tega ne trdi, da bi družba W v dobavni verigi storila davčno goljufijo ali zlorabo.

10 Po mnenju poljske davčne uprave je bilo treba šteti, da zadevne dobave niso dobave znotraj Skupnosti, saj ni prišlo do prenosa blaga na ozemlje druge države članice Unije. Ta uprava je menila, da družba W ni ustrezno preverila, kam bo blago dostavljeno, temveč se je zadovoljila le s formalno potrditvijo njegove dostave na ozemlje Litve na podlagi podpisa voznika, ki je opravil prevoz tega blaga, in žiga prevoznega podjetja. Navedena uprava je zato menila, da je prodaja blaga družbe W družbi A. E. domača dobava, za katero se uporablja 5-odstotna stopnja DDV, in je naložila tudi sankcijo po stopnji 30 %.

11 Družba W je to odločbo izpodbijala pred Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (upravno sodišče vojvodstva v Varšavi, Poljska), ki je predložitveno sodišče, pri čemer je trdila, da je treba, ker je poljska davčna uprava ugotovila, da je blago v Belorusijo izvozil subjekt, ki je deloval v imenu in za račun sopogodbenika, na podlagi zakona o DDV transakcijo prekvalificirati v posredni izvoz, za katerega se uporablja 0-odstotna stopnja.

12 Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (upravno sodišče vojvodstva v Varšavi) je tej tožbi ugodilo in je odpravilo odločbo poljske davčne uprave. To sodišče je ob navedbi, da je družba A. E. pridobila pravico do razpolaganja z blagom kot lastnik od družbe W in ga izvozila v Belorusijo, menilo, da so materialnopravne predpostavke postopka posrednega izvoza izpolnjene, zato načelo davčne nevtralnosti zahteva uporabo 0-odstotne stopnje DDV, čeprav ta davčni zavezanec ni spoštoval formalnih zahtev s področja izvoza.

13 Poljska davčna uprava je zoper to sodbo vložila kasacijsko pritožbo pri Naczelny Sąd Administracyjny (vrhovno upravno sodišče, Poljska), ki je navedeno sodbo razveljavilo. To sodišče je presodilo, da so očitki o pomanjkljivosti obrazložitve iste sodbe utemeljeni, in je zadevo, ki mu je bila predložena v odločanje, vrnilo Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (upravno sodišče vojvodstva v Varšavi) v ponovno odločanje.

14 Naczelny Sąd Administracyjny (vrhovno upravno sodišče) je kljub temu oblikovalo pravno stališče glede možnosti prerazvrstitve dobave znotraj Skupnosti v posredni izvoz v okoliščinah te zadeve.

15 Naczelny Sąd Administracyjny (vrhovno upravno sodišče) je poudarilo, da zgolj odločitev kupca, da izvozi blago z ozemlja Unije na podlagi carinske deklaracije, sestavljene v njegovem imenu in za njegov račun, pri čemer je to odločitev sprejel po sklenitvi trgovinskih sporazumov z dobaviteljem tega blaga, to je družbo W, in neodvisno od te družbe, ki mu ga je prodala, temu dobavitelju ne omogoča, da bi iz nje izpeljal in pričakoval redefinicijo domače dobave v izvozno transakcijo, vključno s posrednim izvozom, ker na dan te dobave stranki transakcije nista imeli niti namena niti volje, da bi šlo za „izvozno dobavo“.

16 V teh okoliščinah je Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (upravno sodišče vojvodstva v Varšavi) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ta vprašanja:

„1. Ali je treba člen 146(1)(b) Direktive [o DDV] razlagati tako, da je treba dobavo blaga, ki jo je davčni zavezanec (dobavitelj) prijavil kot dobavo blaga znotraj Skupnosti, šteti za izvozno dobavo, če kupec blaga ni izvozil v drugo državo članico, temveč zunaj ozemlja Unije?

2. Ali je za uporabo oprostitve iz člena 146(1)(b) Direktive [o DDV] v primeru, opisanem v prvem vprašanju, pomembno, da kupec blaga tega ni izvozil z ozemlja Unije v dogovoru z davčnim zavezancem (dobaviteljem) in na podlagi njunega skupnega dogovora, temveč na podlagi samostojne odločitve in brez vednosti davčnega zavezanca (dobavitelja)?

3. Ali je za uporabo oprostitve iz člena 146(1)(b) Direktive [o DDV] v primeru, opisanem v prvem vprašanju, pomembno, da je izvoz blaga zunaj ozemlja [U]nije posledica ugotovitev davčnega organa na podlagi carinskih dokumentov in da vsebina prevoznih dokumentov, s katerimi razpolaga davčni zavezanec (dobavitelj), ni v skladu s temi ugotovitvami?“

## Vprašanja za predhodno odločanje

17 Predložitveno sodišče s svojimi tremi vprašanji, ki jih je treba obravnavati skupaj, v bistvu sprašuje, ali je treba člen 146(1)(b) Direktive o DDV razlagati tako, da je z oprostitvijo iz te določbe zajeta dobava blaga, ki jo je dobavitelj prvotno prijavil kot dobavo znotraj Skupnosti in ki jo je kupec brez vednosti tega dobavitelja opravil zunaj ozemlja Unije, kadar so davčni organi zadevni izvoz ugotovili na podlagi carinskih dokumentov.

18 Na prvem mestu je treba spomniti, da države članice v skladu s členom 146(1)(a) in (b) Direktive o DDV oprostijo dobavo blaga, ki ga prodajalec ali druga oseba za njegov račun ali pridobitelj ali druga oseba za njegov račun odpošlje ali odpelje zunaj Unije. To določbo je treba razlagati v povezavi s členom 14(1) te direktive, ki določa, da „dobava blaga“ pomeni prenos pravice do razpolaganja s premoženjem v stvareh kot lastnik (glej v tem smislu sodbi z dne 17. oktobra 2019, Unitel, C-653/18, EU:C:2019:876, točka 19, in z dne 17. decembra 2020, BAKATI PLUS, C-656/19, EU:C:2020:1045, točka 55).

19 Namen oprostitve za dobave blaga, ki se odpošlje ali odpelje iz Unije, je zagotoviti obdavčitev dobave zadevnega blaga v njegovem namembnem kraju, torej kraju, kjer bodo proizvodi porabljeni (glej v tem smislu sodbo z dne 17. oktobra 2019, Unitel, C-653/18, EU:C:2019:876, točka 20 in navedena sodna praksa).

20 Kot je Sodišče že večkrat poudarilo, iz določb iz točke 18 te sodbe in zlasti pojma „odpošlje“ iz člena 146(1)(a) in (b) Direktive o DDV izhaja, da je izvoz blaga opravljen in se oprostitev dobave za izvoz uporabi, če je bila pravica do razpolaganja s tem blagom kot lastnik prenesena na

pridobitelja, če je dobavitelj dokazal, da je bilo to blago odposlano ali odpeljano zunaj Unije, in če je blago po tem pošiljanju ali prevozu fizično zapustilo ozemlje Unije (glej v tem smislu sodbi z dne 17. oktobra 2019, Unitel, C-653/18, EU:C:2019:876, točka 21, in z dne 17. decembra 2020, BAKATI PLUS, C-656/19, EU:C:2020:1045, točka 56).

21 Sodišče je prav tako že razsodilo, da je pojem „dobava blaga“ objektiven in se uporablja neodvisno od ciljev in rezultatov zadevnih transakcij, ne da bi bilo treba davčni upravi izvesti preiskavo, da bi ugotovila namen zadevnega davčnega zavezanca, niti upoštevati namen gospodarskega subjekta, ki ni ta davčni zavezanec in je udeležen v isti dobavni verigi (sodba z dne 17. oktobra 2019, Unitel, C-653/18, EU:C:2019:876, točka 22).

22 Iz tega izhaja, da so transakcije, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, dobave blaga v smislu člena 146(1)(a) in (b) Direktive o DDV, če izpolnjujejo objektivna merila, na katerih ta pojem temelji in ki so navedena v točki 20 te sodbe.

23 Iz spisa, ki je na voljo Sodišču, je razvidno, da je prvo merilo za ugotovitev obstoja izvoza blaga v obravnavanem primeru izpolnjeno, ker ni sporno, da je dobavitelj pravico do razpolaganja z jabolki iz postopka v glavni stvari prenesel na kupca kot lastnik.

24 V zvezi z drugim merilom, na podlagi katerega dobavitelj dokaže, da je bilo to blago odposlano ali odpeljano iz Unije, je iz predloga za sprejetje predhodne odločbe razvidno, da je dobavitelj iz postopka v glavni stvari med davčnim postopkom predložil dokumente, ki dokazujejo, da je bilo treba blago odpeljati in dostaviti iz kraja natovarjanja na Poljskem v namembne kraje v Litvi. Vendar je poljska davčna uprava ugotovila, da dobava jabolk ni bila opravljena v tej državi članici, temveč zunaj ozemlja Unije.

25 Poljska davčna uprava je iz tega sklepala, da dobava znotraj Skupnosti, za katero se uporablja prvotno določena 0-odstotna stopnja DDV, v resnici ni bila opravljena. Ta uprava je tako menila, da dobavitelj ni ustrezno preveril, kam bo dostavljeno blago, ki ga je prodal, in se je zadovoljil le s formalno potrditvijo njegove dostave na ozemlje Litve na podlagi podpisa voznika, ki je opravil prevoz tega blaga, in žiga prevoznega podjetja.

26 Vendar je treba ugotoviti, da take okoliščine niso upoštevne za opredelitev transakcije iz postopka v glavni stvari kot izvozne transakcije v smislu člena 146(1)(a) in (b) Direktive o DDV.

27 Po eni strani je namreč, kot je bilo navedeno v točki 23 te sodbe, dobavitelj predhodno prenesel pravico do razpolaganja z blagom kot lastnik na kupca, pri čemer naj bi moral ta opraviti dobavo v skladu s pogoji med njima sklenjenega sporazuma. V teh okoliščinah dobavitelju ni mogoče očitati, da se je pri potrditvi dobave oprl na podpis voznika, ki je opravil prevoz zadevnega blaga, ki ga je spremljal žig prevoznega podjetja, navedenega na tovornih listih.

28 Po drugi strani, kot je bilo opozorjeno v točki 21 te sodbe, je pojem „dobava blaga“ objektiven in se uporablja neodvisno od ciljev in rezultatov zadevnih transakcij. Tako je pomembno, da so objektivni pogoji za uporabo oprostitve iz člena 146(1)(a) in (b) Direktive o DDV izpolnjeni. To, da sta se stranki prvotno dogovorili o dobavi znotraj Skupnosti, ki nazadnje ni bila opravljena, in to, da je bila dobava zunaj ozemlja Unije opravljena brez vednosti dobavitelja, sta subjektivna dejavnika, ki sta zato načeloma nepomembna.

29 V obravnavanem primeru ni sporno, da je bila dobava jabolk iz postopka v glavni stvari zunaj ozemlja Unije dokazana. Okoliščina, da je dokaz o tej dobavi pridobila poljska davčna uprava in ne dobavitelj, ni upoštevna za opredelitev transakcije iz postopka v glavni stvari kot izvozne transakcije v smislu člena 146(1)(a) in (b) Direktive o DDV.

30 V teh okoliščinah je treba šteti, da je drugo merilo, navedeno v točki 20 te sodbe, izpolnjeno.

31 V zvezi s tretjim merilom, ki zahteva, da je blago po tem odpošiljanju ali prevozu fizično zapustilo ozemlje Unije, ni sporno, da je kupec ali druga oseba za njegov račun jabolka iz postopka v glavni stvari odpeljala iz Unije.

32 Ugotoviti je treba, da prav tako ni sporno, da na ozemlju Unije ni prišlo do uživanja teh jabolk, zato ni mogoče šteti, da je dobavitelj opravil dobavo na nacionalnem ozemlju.

33 Namen oprostitve iz člena 146(1) Direktive o DDV je namreč zagotoviti obdavčitev dobav zadevnega blaga v njegovem namembnem kraju, torej kraju, kjer bodo izvoženi proizvodi porabljeni (sodba z dne 28. marca 2019, Vinš, C-275/18, EU:C:2019:265, točka 23 in navedena sodna praksa).

34 Tako – kadar so vsebinski pogoji izpolnjeni – načelo davčne nevtralnosti zahteva, da se oprostitev plačila DDV prizna, tudi če nekaterih formalnih zahtev davčni zavezanci niso izpolnili (sodba z dne 17. decembra 2020, BAKATI PLUS, C-656/19, EU:C:2020:1045, točka 72 in navedena sodna praksa).

35 Iz navedenega izhaja, da opredelitve transakcije kot „dobave blaga“ v smislu člena 146(1)(a) in (b) Direktive o DDV ni mogoče zavrniti zaradi okoliščine, da sta bila odpošiljanje ali prevoz iz Unije opravljena brez vednosti dobavitelja in da jo je ugotovila davčna uprava, ne pa dobavitelj sam.

36 Poljska vlada ugovarja, da je pogoj iz zakona o DDV, v skladu s katerim mora dobavitelj, ki je davčni zavezanec, prejeti dokument, ki potrjuje izvoz blaga iz Unije, narekovala zlasti potreba po preprečevanju davčnih goljufij. Ker za izvozne transakcije velja preferencialna ureditev na področju DDV, to pomeni, da so oproščene tega davka, hkrati pa ohranijo pravico do odbitka vstopnega davka in so zato na podlagi tega zakona upravičene do ničelne stopnje DDV, naj bi obstajalo veliko tveganje, da bodo gospodarski subjekti to ugodnost poskušali izkoristiti za transakcije, v okviru katerih blago v resnici ni bilo izvoženo iz Unije.

37 Res je, da je naloga držav članic, da v skladu s členom 131 Direktive o DDV določijo pogoje za oprostitev transakcij izvoza, zaradi zagotavljanja pravilne in enostavne uporabe oprostitev, določenih s to direktivo, in preprečevanja vsakršnih mogočih goljufij, izogibanja in zlorab. Države članice pa morajo ob izvrševanju svojih pristojnosti vseeno spoštovati splošna pravna načela, ki so del pravnega reda Unije, med katerimi je tudi načelo sorazmernosti (sodba z dne 17. oktobra 2019, Unitel, C-653/18, EU:C:2019:876, točka 26).

38 V zvezi s tem načelom je treba spomniti, da nacionalni ukrep presega tisto, kar je nujno za zagotovitev pravilnega pobiranja davka, če pravico do oprostitve plačila DDV v bistvenem pogojuje s spoštovanjem formalnih zahtev, ne da bi se upoštevale vsebinske zahteve in ne da bi se bilo treba vprašati, ali so bile te izpolnjene. Transakcije je treba namreč obdavčiti ob upoštevanju njihovih objektivnih značilnosti (sodba z dne 17. decembra 2020, BAKATI PLUS, C-656/19, EU:C:2020:1045, točka 71 in navedena sodna praksa).

39 Kot trdi Evropska komisija, čeprav države članice določijo formalne zahteve na podlagi člena 131 Direktive o DDV, pa ti pogoji ne smejo spremeniti področja uporabe oprostitev, določenih s to direktivo. Ne bi bilo sorazmerno zavrniti uporabo oprostitve pri izvozu zgolj zato, ker davčni zavezanec nima pravilnih izvoznih dokumentov, če so davčni organi, kot v obravnavanem primeru, prepričani, da je bilo blago izvoženo. Taka zavrnitev bi presegala to, kar je nujno za zagotovitev pravilnega pobiranja davka, saj bi za oprostitev plačila DDV veljale pretirane formalne zahteve, ne da bi se preučilo, ali so vsebinska merila za oprostitev dejansko izpolnjena.

40 V skladu s sodno prakso Sodišča obstajata samo dva primera, v katerih lahko nespoštovanje formalne zahteve povzroči izgubo pravice do oprostitve plačila DDV (sodba z dne 17. oktobra 2019, Unitel, C-653/18, EU:C:2019:876, točka 29 in navedena sodna praksa).

41 Na eni strani, zavrnitev oprostitve plačila DDV je lahko posledica kršitve formalne zahteve, če zaradi te kršitve ni mogoče predložiti trdnega dokaza, da so bile vsebinske zahteve izpolnjene (sodba z dne 17. oktobra 2019, Unitel, C-653/18, EU:C:2019:876, točka 30 in navedena sodna praksa).

42 Vendar to očitno ni tako v zadevi iz postopka v glavni stvari, v kateri so, kot je bilo navedeno v točkah od 23 do 31 te sodbe, izpolnjeni vsi vsebinski pogoji za oprostitev, določeni v členu 146(1)(b) Direktive o DDV.

43 Na drugi strani se na načelo davčne nevtralnosti z namenom oprostitve DDV ne more sklicevati davčni zavezanec, ki je naklepno sodeloval pri davčni goljufiji, s katero je bilo ogroženo delovanje skupnega sistema DDV. V skladu s sodno prakso Sodišča ni v nasprotju s pravom Unije, da se od subjekta zahteva, da ravna v dobri veri in sprejme vse ukrepe, ki jih je mogoče razumno zahtevati, da se prepriča, da zaradi transakcije, ki jo opravi, ne bo sodeloval pri davčni goljufiji. Če je zadevni davčni zavezanec vedel ali bi moral vedeti, da je bila transakcija, ki jo je opravil, del pridobiteljeve davčne goljufije, in če ni sprejel vseh razumnih ukrepov, ki bi jih lahko, zato da bi to goljufijo preprečil, mu je treba pravico do oprostitve DDV zavrniti (sodba z dne 17. oktobra 2019, Unitel, C-653/18, EU:C:2019:876, točka 33 in navedena sodna praksa).

44 Vendar je v obravnavanem primeru predložitveno sodišče navedlo, da davčna uprava ni izkazala nobene goljufije ali zlorabe dobavitelja v dobavni verigi. Poleg tega iz spisa, ki je na voljo Sodišču, ni razviden noben indic o goljufivem ravnanju.

45 Poleg tega je Sodišče že razsodilo, da v položaju, v katerem so pogoji za oprostitev pri izvozu, določeni v členu 146(1)(b) Direktive o DDV, zlasti izstop zadevnega blaga iz carinskega območja Unije, izpolnjeni, ni obveznosti plačila DDV iz naslova take dobave in da v takih okoliščinah načeloma poleg tega ne obstaja tveganje davčne goljufije ali davčne izgube, ki bi lahko utemeljila obdavčitev zadevne transakcije (sodba z dne 17. decembra 2020, BAKATI PLUS (C-656/19, EU:C:2020:1045, točka 82 in navedena sodna praksa).

46 Glede na navedeno je treba na postavljena vprašanja odgovoriti, da je treba člen 146(1)(b) Direktive o DDV razlagati tako, da je z oprostitvijo iz te določbe zajeta dobava blaga, ki jo je dobavitelj prvotno prijavil kot dobavo znotraj Skupnosti in ki jo je kupec brez vednosti tega dobavitelja opravil zunaj ozemlja Unije, kadar so davčni organi zadevni izvoz ugotovili na podlagi carinskih dokumentov.

## Stroški

47 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (deveti senat) razsodilo:

**Člen 146(1)(b) Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost**

**je treba razlagati tako, da**

**je z oprostitvijo iz te določbe zajeta dobava blaga, ki jo je dobavitelj prvotno prijavil kot dobavo znotraj Skupnosti in ki jo je kupec brez vednosti tega dobavitelja opravil zunaj ozemlja Evropske unije, kadar so davčni organi zadevni izvoz ugotovili na podlagi carinskih dokumentov.**

Podpisi